

mand for hver 120 Vælgere. Samme Antal Valgmænd valgtes af Vælgere med en Skatteindtægt af mindst 2 000 Rdl. Samtlige Valgmænd foretog i Forening Valget af Landstingsmænd for København.

Paa Landet valgtes 1 Valgmand i hver Sogneforstanderskabskreds. For samtlige Købstæder valgtes halvt saa mange Valgmænd, som der var Sogneforstanderskabskredse. Halvdelen af Købstædernes Valgmænd valgtes i hver Købstad for sig af alle de valgberettigede, Halvdelen af Vælgere med en Skatteindtægt af mindst 1 000 Rdl.

Endelig skulde *saa mange* af de Vælgere paa Landet, der i det sidste Aar havde ydet det højeste Bidrag til Stat og Amtskommune, som der var SogneforstanderskabsDistrikter i den paagældende Landstingskreds, sammentræde med samtlige Valgmænd i Kredsen til Valg af dennes Landstingsmand.

Valgmændene valgtes ved simpelt Flertal, medens Landstingsmændene valgtes ved Forholdstalsvalg.

Finansloven skulde forelægges først i Folketinget.

Skønt de to Tings politiske Sammensætning var meget forskelligartet, var der ikke, saaledes som i Novemberforfatningen, optaget Bestemmelser om, hvorledes der skulde forholdes i Tilfælde af Uenighed mellem Tingene om Budgettet.

Kongen kunde opløse enten hele Rigsdagen eller en af dens Afdelinger. Hvis kun et af Tingene opløstes, skulde det andet Tings Møder udsættes, indtil hele Rigsdagen atter kunde samles. Dette skulde ske inden 2 Maaneders Forløb efter Opløsningen.

Med Hensyn til Grundlovsændringer bestemtes det i Modsætning til Junigrundlovens Regel (hvorefter disse krævede Vedtagelse af to Rigsdage, Opløsning af Tingene efterfulgt af nye Valg og Vedtagelse paa den nyvalgte Rigsdag), at naar et Forslag til en ny Grundlovsbestemmelse vedtoges i begge Ting, og Regeringen vilde fremme Sagen, skulde Rigsdagen opløses og almindelige Valg foregaa baade til Folketinget og til Landstinget. Hvis Beslutningen vedtoges paa den nyvalgte, ordentlige eller overordentlige Rigsdag i uforandret Skikkelse, var den Grundlov.